

Dom hrôzy a jeho tajomné izby

„Myslím si, že naše šance na prežitie medzi týmito štyrmi stenami nie sú veľké,“ hovorí vystrašený Tobias. On a jeho kamaráti sa rozhodli, že si vyskúšajú ísť do domu hrôzy. „Ten dom vnútri skrýva peklo, a aj keď to všetko vyzerá reálne, nie je to tak,“ povedal chlapec, ktorý sa vynoril z tmy. „Čo keby sme sa zoznámili?“ povedal chlapec, ktorého meno a pôvod nie je nikomu jasný. Tobias predstavil svojich priateľov: „Toto je Lena, je to baba, ktorá sa mi páči už veľmi dlho, toto je Jane, Lukáš, Martin a ten frajer tam v kúte sa vola Adam.“ S úsmevom na tvári predstavil každého. Po predstavení sa partia rozhodla, že naberú odvalu a po pozerajú sa po každej izbe. To, čo ich čakalo v prvej izbe bol veľký šok. Dvere do izby boli zamknuté, dnu v maličkovej miestnosti medzi štyrmi stenami bolo zavretých sedem ľudí. Odteraz to neboli oni, stali sa z nich hráči. Zrazu sa izba rozsvietila a zo zeme vyšiel stôl so záhadnými dierami v strede. „Viete čo, najrozumnejšie bude, keď nájdeme kľúč od dverí a odídeme odtiaľto,“ povedal vystrašený Martin. V tom momente niekto našiel kľúč, schovaný v knihe, no po snažení sa otvoriť dvere sa kľúč zlomil a aktivovali sa obrovské panely, ktoré zo seba vydávali neskutočné teplo. Partia v tom momente hneď spanikárila, a všetci sa rozutekali po miestnosti. Každý z nich v tej chvíli hľadal spôsob, ako čo najskôr ujsť. Všetci si myslia, že tam zomrú. Jane v tom momente ukáže na otvor v stene. Lukáš pozerá na otvor a rozmýšľa, či tie diery v stole nemajú niečo spoločné s tým otvorom. „Keď všetkých sedem tlačidiel stlačíme naraz, poklop sa začne otvárať,“ povedal Adam. „Ale ako cez neho prejdeme, keď jedno tlačidlo niekto z nás pustí a dvere sa začnú zatvárať?“ opýtala sa Lena. Martin pozrel na stroj, kde sa čapuje voda a hovorí: „Jeden z nás choďte napustiť pohár vody, ale rýchlo.“ Počas toho, ako partia premýšľala, ako sa dostať von, v miestnosti bolo čoraz teplejšie. Rozumný Martin položil na tlačidlo pohár s vodou a utekal do šachty. Tak isto to zopakoval každý jeden hráč. V tom, ako do šachty vliezol posledný človek, miestnosť vybuchla. Partia šachtou preliezla do ďalšej miestnosti. Tá miestnosť vyzerala ako chatrč, v ktorej bolo príjemne teplo. Bol tam veľký krásny krb, nad krbom a všade po stenách zavesené parohy. Partia však nechápala, o čo pôjde tentokrát. Lukáš sa v tej chvíli pozrie na dvere a povie: „Hej, decká, musíme nájsť kód na kladku ku dverám.“ Prehľadajú celú miestnosť až nakoniec, keď partia stráca nádej, že sa odtiaľ dostanú, Adam povie: „Aha, na stenách, kde sú parohy, sú rôzne čísla a je možné, že z nich máme poskladať kód od dverí.“ Po hodine hádania kódu sa partia chystá použiť posledný kód na dvere dúfajúc, že bude ten správny. „Kód by mal byť 7714,“ vykrikla Jane. Jane sa nemýlila, dvere sa otvorili a partiu zavalil nesmierny chlad. Za dverami chatrče bol zimný les. Všetci vyšli von a v tom zbadali, že stoja na ľade, ktorý na prvý pohľad môže kedykoľvek prasknúť. Aj táto miestnosť, ako všetky ostatné, vyzerala reálne. Mali ste pocit, ako keby sa naozaj nachádzate na zimnej lúke a okolo vás sú zasnežené stromy a kriky. Na stene sa však v tej chvíli objaví čas a neznámy hlas im povie, že po uplynutí času sa celá miestnosť prepadne. V miestnosti bola aktuálna teplota 0°C, ale potom stále klesala a klesala. Partia sa rozhodne, že nebudú strácať čas a budú hľadať čokoľvek na záchranu. Lena nájde pri strome jednu červenú zimnú bundu a rozhodne sa, že každý z nich sa môže zohriať na 10 minút a ostatní zatiaľ budú hľadať. Martin v hustom snehu nájde dvere, ku ktorým však treba kľúč. Zabudli sme spomenúť, že Martin bol fajčiar a od nervov, ktoré mal a zo stresu si chcel zapáliť, ale zistil, že nemá zapaľovač, a tak poprosil niekoho, aby mu zapaľovač hodili. Ochotná Jane mu zapaľovač hodí, ale nedohodí ho až k Martinovi. Zapaľovač padá asi päť krokov od Martina. Martin celý v strese sa rozhodne, že pre zapaľovač pôjde aj keď vedel, že je tam riziko, že sa ľad pod ním zlomí. Chcel to však risknúť, no risk nie je vždy iba zisk. Martin sa prepadol do ľadovej vody a čo bolo horšie, tak nevedel nájsť otvor, ktorým sa prepadol. Snažil sa spod ľadu dostať, ale márne. Strácal sa v hlbokkej jame s ľadovou vodou. Všetci sa rozbehnú, rozplačú a nevedia pochopiť, kto im všetko toto robí. „Decká, počúvajte, nech sa stalo teraz čokoľvek, ide o naše životy.“

Je tu -20°C , ozaj tu chcete umrznúť?“ Hľadajú všade, prehľadávajú všetko až nakoniec nájdu udicu s veľkým magnetom na konci. Nikto však nechápe, na čo ten magnet je. „Myslím si, že tá diera, ktorou sa Martin prepadol bola zmyselná, pretože vyzerala, ako keby to niekto pred tým vydržal. Proste, bolo to narafigené,“ povedal Lukáš. Hodil magnet do vody a zistil, že sa magnet o niečo dole zachytil. Všetci sa zaprú a ťahajú. Vytiahnu obrovský ľad, v strede ľadu bol kľúč. Došlo im, že ten ľad budú musieť rozpustiť čo najrýchlejšie. Dali na to bundu, ohrievali to zapaľovačom, rukami a všetkým možným spôsobom. „Hej, Lena, Lena, haló, čo ti je?“ kričí na ňu Tobias. „Decká pomôžte jej niekto, prosím, rýchlo. Zistilo sa, že Lena popritom, ako sa snažila niečo nájsť, umrzla. Chýbal už len kúsok k tomu dostať kľúč a odísť. Nakoniec sa im to podarilo, kľúč odmrzol a zostávajúci kamaráti z partie utekali otvoriť dvere. Úspech, dokázali to. S plačom všetci utekali hľadať pomoc. Do budúca si partia vzala ponaučenie, že nie vždy je dobré byť zvedavý a nie vždy je dobré chodiť do cudzieho domu. V srdci im navždy ostatnú prázdne miesta po Lenke a Martinovi.

Autor: Nikola Romšáková

Kategória: III.

Vek: 16

Škola: Stredná odborná škola, Hnúšťa